

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Udenrigsudvalget til Udenrigsministeren omstillet til Handels- og udviklingsministeren af 29. august 2014. URU alm. del - spørgsmål 252 stillet af Esben Lunde Larsen (V).

URU alm. del spørgsmål 252:

Danmark har i forbindelse med systematiske menneskerettighedskrænkelser benyttet sig af en omprioritering af udviklingsbistanden fra bilaterale programmer til civilsamfundsstøtte. Vil ministeren, i hvilke sammenhænge man har benyttet sig af dette i forbindelse med krænkelser af religions- og trosfrihed?

Svar:

Der er ikke fundet eksempler på, at dansk bilateral udviklingsbistand er omlagt med henvisning til krænkelser af religions- og trosfrihed. I de tilfælde, hvor dansk bilateral udviklingsbistand er blevet omlagt fra et stat-til-stat program, hvor indsatsen sker gennem eller i meget nær kontakt med regeringen, til civilsamfundsstøtte, er det sket på baggrund af alvorlig og omfattende negativ udvikling i regeringsførelsen i det pågældende land. Der har generelt været tale om situationer, hvor en demokratisk udvikling er rullet tilbage eller hvor der er sket omfattende krænkelser af menneskerettighederne. I de situationer, bliver det ikke nødvendigvis opregnet præcist, hvilke rettigheder, der er blevet krænket, herunder om der er sket indskrænkelser af religions- og trosfrihed. Beslutningen bliver truffet på baggrund af en samlet vurdering af situationen i landet og af regeringens evne og vilje til at omsætte den danske bistand til udvikling for landets svageste grupper.

Seneste eksempel på ovenstående er fra februar 2014, hvor Danmark omdirigerede indsatser for 47 mio. kroner væk fra programmer med den ugandiske regering og over til aktiviteter med samarbejdspartnere udenom staten som følge af, at landets præsident underskrev en lov med vidtrækkende konsekvenser for landets homoseksuelle. Endvidere indførte EU i 2002 sanktioner mod Zimbabwe som følge af betydelige overtrædelser af menneskerettigheder, bl.a. i forbindelse med konfiskering af farme ejet af det hvide mindretal. Danmark indstillede som følge heraf alle sine udviklingsaktiviteter i landet, med undtagelse af dele af støtten til civilsamfundet, og lukkede ambassaden. Endelig kan nævnes et eksempel fra Kenya, hvor KANU-regeringens totalitære udemokratiske tilgang og de mange ustraffede statslige korrupsionssager førte til, at Danmark efter valget i Kenya i 1992 reducerede bistanden til ca. 130 mio. kr om året og omlagde den således, at den ikke direkte støttede staten.